

GJENPART.

2096

Kopiert den 26/8.41 ved Oslo politis laboratorium.

P
Mappe
Ekspl. 2
Arg. 1941
O.V.
Jfr.

↓ VI - NR 2
1941

G E S T A P O .

OM GESTAPO.

Gestapo eller det hemmelige tyske statspoliti er ~~inget~~ politi i alminnelighet forstann. Det er ikke en institusjon som har til oppgave å opprettholde ro og orden og ved siden av dette vere makten bak loven, de som eksekverer loven.

Gestapo er noe helt annet. Det er ett politisk maktapparat, som ikke har noe med moral, lov og orden å gjøre. I normale, siviliserte land er det skikk at avgjørelser treffes ved at mindretallet loyalt bøier sig for flertallet eller fag-kunnskapens mening. På dette grunnlag er den moderne vestlandske kultur bygget opp, og erfaringene fra de siste 200 år viser tydelig at ingen annen statsform gir slike muligheter for utvikling. En annen og primitivere, den tyranniske, går ut på at enigheten oppnås ved at all opposisjon undertrykkes ved makt, og at alle røster unntagen en bringes til å forstumme ved vold. Denne styreform trenger alltid et maktapparat som står utenfor loven (som får en tilbaketrukken og uvesentlig stilling), et maktapparat som direkte er soldater i krig med befolkningen. De behøver ikke å være aktet, og ingen tror at de er noe uttrykk for moral og orden. Det er tilstrekkelig at de er fryktet, de har en eneste oppgave, nemlig å være effektive. De skal ikke som det normale politi, prøve å bedre sedene og etterhvert forede folket. Tvertimot, ved direkte grusomhet skal de få folket til å føle sig redd og usikkert, alle sterke stemmer som vil tale mot den offisielle tro skal skremmes til taushet, selv om de taler alldri så edelt og verdig. Enhver holdning som makthaveren ikke er enig i skal ~~kneskes~~, selv om den er alldri så ren og klar moralsk sett. Dette er det tyranniske styresetts egenart og forbannelse.

Gestapo er nettop et slikt maktapparat. Hvem som helst av oss kan resikere å komme ut for det. Derfor kan det være nyttig å kjenne det litt nætere.

Hvorledes Gestapo arbeider.

Gestapo er ikke en eneste organisasjon. Det er delt opp i flere grupper, som delvis rivaliserer. Dette er av mindre praktisk betydning for oss. Normalt hat Gestapo en større makt enn de militære myndigheter.

Gestapos hovedoppgave er å finne alle de personer som på en eller annen måte i ord eller i handling gir uttrykk for uenighet med nazismen. Først og fremst er de ute etter allt som kan utvikle seg til et parti eller en gruppe som vil ha statsmakten. Dette gjelder så vel i Tyskland som land tyskerne har besatt. De jager da etter alle mennesker som kan synes å være eller utvikle seg til ledere eller som på annen måte er et samlingspunkt. All annen organisasjon enn den nazistiske må splittes.

Enkelte og tilfeldige uttrykk for opposisjon angripes også. Også begås åpenbare urettfærdigheter bare før å spre skrek. Ved siden av direkte avstraffelser drives et utstrakt spionvesen for å skafie alle slags opplysninger om folk, som muligens kan bli til nytte senere.

Metodene er enkle og har ingen sammenheng med det vi kaller moral. For å få tilstøtelser, benyttes alle former for press som kan synes nyttige, ifra trusler om langt fengsel til korporelig tortur eller avstraffelse av pårørende. De alminnelige siviliserte regler for politiet, at man ikke skal bruke

pinlig forhør, at man ikke skal fremtvinge et vidneprov, at man ikke kan straffe en uskyldig istedenfor den skyldige, tas der intet hensyn til.

Arrestasjoner føretas ofte tidlig om morgenens, for å virke demonstrativ og skremmende, almindelig en gang mellom kl. 4 og 6. Det opprettes med stor strenghet. Andre ganger nærmer man sig ofte offeret ved almindelig snakk, sier at det bare var en bagatell som skal ordnes, en ren formalitet, og ber vedkommende bli med på "kontoret".

Forhørene går alltid ut på å få offeret skremt til å fortelle mest mulig eller knekket, så enhver kraft til senere aktivitet er borte.

Forhørene gjøres alltid av flere personer etter hinanden. Ofret blir gjerne plasert på en stol midt i værelset, av og til sterkt belyst, f.eks. med en lyskaster rettet i ansiktet. Førstemann er som oftest en bille, som bare legger an på å ønske velkommende ut, få ham sint eller redd eller begge deler. I slike nederlag tilheller blir ofret allerede så et så tidlig tidspunkt slitt enten med en kølle eller med knyttnevarer i ansiktet. Andre ganger vil man ved pistoler, delvis komme inn i øret, man og stiller sig bak ofrets stol, osv. Allt dette er for å gjøre ham redd og myk, reaksjonen som man vil ha ofrets type å kjenne. Forhøreren legger an på å virke så rasende som mulig, og oppfører sig ofte som en gal, kaster bækkesus og penner, stamper i gulvet og skrikar, fekter med armen m.m.

Derefter går han ut og forsøker hvilken "type" offeret tilhører, og det videre forhør avpasses av etter "typen" idet man har endel situasjonsmessige metoder. Men alltid er metoden så man veksler mellom aktsomhet og råskap. Den annen forhører er derfor ofte korrekt klar, kommer med skapte, bestemte spørsmål. Først må man det nødvendig å "nynde" more, ~~beginner~~ bråket eller direkte rådhandling igjen. Såte skyter man inn en jovial periode, hvor man pløsses, blir hyggelig og snakkes, gosnakker og prater om løst og fast før et ofterat i lettelsen skal si så meget som mulig. Derefter hopper man plutselig tilbake til brutaliteten igjen.

Dette kan gjøres mer eller mindre omstendelig, men alltid er tanken at man ved variasjon i behandlingen skal trette ofteret ut.

Er tilfellet alvorlig, blir offeret alltid holdt inne en viss tid, om ikke annet for å skremme. Når man inntrykk av å stå overfor en person som ikke vil ut med sproget eller som er "ufortbedrbar" og derfor må knekkes, arbeides på lengre sikt.

Ved fengsling bruker man også torturens hovedregel: variasjon. Strengheten i behandlingen skifter stadig. Snart når man ikke kan lese og prate. Når man har funnet seg litt tilrette i dette, blir alle regler strengere, med leseforbud, mørkt fengsel osv. Senere blir dette løpet på igjen slik at ofteret svinger mellom resignasjon, håp og skjelelse. Derved brytes sjelkraften sikkert og jevnlig ned. Ved denne metoden kan selv et sterkt menneske bare på noen utover forvandles til et vrak.

Uoverledes skal man forhindre sig overfor Gestapo.

Først og fremst må man være klar over at det ikke dreier seg om loven, rettsridigheten og rettens fullver form for hæderisk edelhet og enlighet er likeså misforstått som ikke å ville lyve overfor en lairbevegelsesover. Enlighet og åpenhet overfor politiet er en sund regel hvor dette er uttrykk for lov og orden. Men det er ikke Gestapo.

Når man blir utsatt for forhør, skal man ikke svare uten videre, men alltid nekte å forklare sig for anklagen og lese opp. Rolig og saklig skal man henvise til at dette er et nærmeste

prinsipp som man må forlange fulgt. Dette skal man ikke gi sig uten i nødsfall. Er man blitt angitt, skal man be om å få opplyst dem som har angitt en. I flere slike tilfeller er slike krav blitt et tilfølge.

Som almindelig hovedregel under forhør kan sies at jo sakligere og roligere en selv er, jo sikrere man virker, desto bedre blir man behandlet. Bråkjeckhet går galt, likeså allt som legges ut som "fornærrelse ~~med~~ av Tysklands verdighet".

Gestapo er innstillet på å få mest mulig ut av en, på en hvilkensomhelst måte. Derfor er uklare og vage uttrykk ikke til noen nytte, de bare egger. Svar klart og enkel, men aldri mer enn nødvendig. Prat ikke. Vær klar over at raseri og bråk kan være alvorlig nok, men glem ikke at det er teater, man ønsker å skremme. Det sikreste middel til å motvirke skremmemidlene er å vite at det bare er安排te triks.

Unngå mest mulig svar som avføder nye spørsmål, legg an på at alle svar ender blindt. Har De f.eks. farlige trykksaker på Dem, så si aldri at De har fått dem av "noen". Da må De ut med hvem "noen" er. Denslags får man alltid i posten anonymt.

Undskyld Dem aldri med at "slik gjør alle", før da må De ut med hvem alle er. Søk mest mulig enkelhet og klarhet. Har De god samvittighet så gi grei besked.

Tårer, bønner og sentimentalitet hjelper ikke det spør. Gestapofolk er enkle og rå, de føler sin forlengelighet kildret ved børner, men de tar det for uttrykk for skyld. Verdighet, ro og selv-sikkerhet tar de som uttrykk for uskyld.

La Dem ikke bløffe av påstanner om at "vi vet alt" og "Dares kone har tilstøtt det hele, så nu må De bare legge alt frem". Det blir regelmessig forsikt for å få folk til å si mest mulig.

Vær ikke ~~redusert~~ & si Dares mening når De får et klart spørsmål, men unngå hånd og kjekkhet. Vær meget forsiktig i forhørets joyiale perioder, särlig når det streifer inn på endres forhold. Unngå mest mulig å ha glemt ting. De kan lett bli sittende inne lenge, for som Gestapo sier med sin egenartede humor "å få tid til å tenke Dem om". Prøv i alle fall å gi inntrykk av at det som med rimelighet kan huskes, legger De straks frem.

Vær forsiktig i fengslet, fordi der ofte finnes provokatører, tilsynelatende fanger, som egentlig er Gestapo-agenter. Unngå derfor enhver samtale om kompromiterende ting.

Almindelige forsiktighetsregler.

Vær onhyggelig med skrevne saker. Skriv ikke opp navner og adresser som kan være farlige, prøv heller å huske dem. Skriv den i nødsfall i en adressebok, sammen med mange andre.

Skal ting gjemmes bort, så gjem dem godt. Primitive gjemmesteder som inne i bøker, under gulvtepper, inne i stolseter osv. holder ikke ved en busyndersökelse, denslags er altfor väl kent. Riktig gode gjemmesteder som virkelig er vel overveiet, helst utenders.

Unngå omtale av personer og navn i forlinnelse med farlige ting. Spre ikke rykter som går ut på at nordmenn er ~~tapt~~ av Gestapo med god grunn. Ofte blir det foretatt arrestasjoner bare på løs mistanke, for å høre hvilke rykter som kommer i omløp etterpå om vedkommendes skyld. Snakk aldri om illegalt arbeide i forbinneelse med navngitte personer. Det er en forbrytelse.

Gi minst mulig illegale trykksaker videre direkte. Gjør det pr, post eller stikk dem i postkassen til vedkommende. Før De et ark som ikke er brettet, så brett det sammen som om det hadde ligget i en konvolutt. De kan da si at De har fått det i posten. Send alltid illegale skrifter videre. Vær ikke nysgjerrig om illegalt.

- - -
arbeide som De ikke selv deltar i. Det kan være en ubehageli belastning å vite førmegget.

Vokt Dem for provokatører. "Den flyktende Østerriker" og den "Gamle kommunist" som søker hjelp er alltid svindler som vil finne ut hvilke nordmenn som hjelper dem som er fulgt av Gestapo.

Røb aldri navn eller adresser til tyskere, aldri under noen omstendighet. Nesten alltid er de provokatører. Uforsiktig bearbeidning kan være på sin plass, men man må aldri besøke dem.

Vær også forsiktig med norske provokatører. Man kan godt tale Norges sak uten å nevne navn eller komme inn på det illegale arbeide.

Og husk bestandig. I Gestapo har De med forbrytere å gjøre, folk som ikke går til side for å bryte regler og lover, som alltid lar beviskten heilige midlst. De er primært viktor og så ofte dumme i alminnelig forstand. De er våre viktigste venner og så lenge det er et tyrannisk styret i Norge, vil de alltid være våre fiender. For en tyrann har ikke skistore uten en slik bane. En av våre viktigste oppgaver er å hindre deres skadelige, og i det minste ikke ved uforsiktighet og uferdigheten i dette arbeidet for dem.

oooooooooooo

FRITT EFTER "FRITT FOLK" 7/6-1942.

NORDMENN, SE OP FOR NAZISTENE!

KJØP IKKE AV NAZISTER. SELG IKKE TIL NAZISTER. INNIAA HELST ENHVÆR HANDELSFORBINNElse MED NAZISTER. GÅ AUF I DEI NATIONALE LEGER. EN NORDMANN SKAL ALDRIG TA SIG REPRÆSENTANTEN VED ET NAZISTISK JURIST. TA IKKE ARBEIDE HOS NAZISTER. DSE IK DRAG NOET AV NORGES ARBEIDS GIVERE SOM TRENGER DIN ARBEIDSKRAFT. HØYR NAZISTENE INGEN FRA SPISESTEDER HVOR NORDMENN INNTAR SINE MÅLMEGLER. HOLD NÆRMESTE BORTE FRA TEATRE, KINOER OG ANDRE ETABLISSEMENTER FOR KULTUR OG UNDERHOLDNING. - NORSKE KVINNER! TA ALDRI ARBEIDE SOM HUSMELL I NAZISTISKE FAMILIER. SKARP FRONT MOT NAZISTENE, FOR DE HAR INGET AA GJØRE I ET NORSK FOLKESAMFUND, I DEN NORSKE STAT!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

RUNDSKRIVELSE FRA POLITIDEPARTEMENTET
Jnr. 492-41-A.

TJENESTESAK.

Herr politimester

FORHOLDDET MELLOM POLITIET OG HIRDEN.

Til herr politimesteren personlige kunnskap og til videre kunngjøring blant de herr politimesteren underordnede embedsmenn meddeles at det etter avtals mellom Politidepartementet og hirdens øverste ledelse er optrukket følgende retningslinjer for forholdet mellom politiet og hirden:

1. Politiet er eneste bærer av politimyndighet og er alene ansvarlig for opprettholdelsen av ro og orden.
2. Alle rettslige skritt som anholdelse, avhør, beslag m.v. tilligger alene politiet. I tilfelle hirden griper inn ifølge den rett som tilliger enhver norsk borger i henhold til straffeprosesslovens § 232, skal den anholdte straks overleveres til politiet og en nøyaktig forklaring om årsaken til anholdelsen avgis.

3. Hirden underretter straks politiet når den får kjennskap til en statsfientlig handling, fornærmelser mot NS eller hirden, og politiet igangsetter straks efterforskninger i slike tilfeller.
4. Hirden har som alle andre borgere rettorsjonsrett og kan på stedet gjengjelde fornærmelser mot NS og hirden. I slike tilfelle griper politiet ikke inn, unntatt hvor det er nødvendig for å gjenopprette ro og orden.
5. Ved avhør skal hirdmenn forklare sig til politiet. I øvrig tilgående politiske saker skal det fortrinsvis benyttes politimenn som er medlemmer av NS.
6. Politiets arbeide og uniform skal i enhver henseende respekteres. Der skal søkes kontakt mellom politiet og hirden, og best mulig samarbeid søkes oppnådd.
7. I tilfelle det fra politiets side klages over hirden, skal saken sendes gjennom politimesteren til Politidepartementet som vil ta saken opp med hirdens øverste ledelse. På samme måte vil hirden ved klage overfor politimann gjennom ledelsen forelegge saken for Politidepartementet. En overordnet hirdmann har refsesesymdighet overfor en underordnet hirdmann. Forgåelse av en enkelt hirdmann bør fortrinsvis meldes til hans nærmeste føresatte eller hirdens øverste ledelse og eventuell inakkallelse, strafieforfølging, arrestasjon eller lignende snarest mulig meddeles hans nærmeste overordnede. Meddelelse om arrestasjon av hirdmenn må også straks meldes Politidepartementet med angivelse av hvad vedkommende er siktet for.

Oslo den 6. juni 1941.

Jonas Lie.

K. Frigaard.

V A A R E M E N N .

1. I Møllergaten 19
der sitter våre menn.
I kamp for folkets frihet
gav de sin egen hen.
2. Der sitter Norges ære
og sannhet fanevakt,
fordi de ikke solgte
sitt land til fremmed makt.
3. På hvert et hjørne lusker
civilkledt politi.
Snart er det bare bermen
og rasket som går fri.
4. På dommersetet troner
betalt og kappekledt
de menn som vrangte loven
og trampet på vår rett.
5. Du som forrædte landet,
tro aldri, det blir ditt!
Kun de som gav sin frihet
kan gjøre Norge fritt.
6. Sperr hundre tysen inne,
slå ned til siste mann,
og gi din tyske herre
det folketomme land.
7. Vår dag vil engang komme.
Nu modnes vi for den.
Og alle landets fengsler
er fylt av våre menn!

HVAD QUISLINGENE, NORDLANDSREGIMENTPARERNE OG DEM NORSKE SS FOLK HAR I VENTE -----

Utdrag av straffeloven annen del kap.9.

Prgr. 98. Den som søker å bevirske eller medvirke til at rikets statsforfatning ved ulovlige midler forandres, straffes med hefte i minst 5 år.

Prgr. 99. Den som bevirker eller medvirker til at Kongen, Regenten (Interimsregjeringen), statsrådet, stortinget eller noen av dets avdelinger, høiesterett eller riksretten ved vold eller trusler hindres i den fri utøvelse av sin myndighet, straffes med hefte i minst 5 år.

Utdrag av den militære straffelov, tredje del, kap.8.

Prgr. 30. For krigsforrederi straffes den som i hensikt å gavne fienden eller skade Norge eller noen med Norge forbundne stats krigsmakt

1. søker å bringe norske eller forbundne tropper eller krigsmenn i fientlig vold.

2. søker å bringe festningsverk, besatt plass, pass eller annen forsvarspost, mineanlegg, signalstasjon, havn, krigsskip, fartøy, militært verft eller verksted, tøihus, magasin eller forråd av våpen og ammunisjon, krigskasse eller andre krigsfornødenheter, jernbane, vei bro, telegraf, telefon eller lignende befordrings- eller meddelelses-middel eller vandledning eller demning i fientlig vold eller ødelegger eller ubrukbar gjør dem,

3. forleider norske eller forbundne krigsmenn til å gå over til fienden eller ophisser dem til mytteri eller annen troløshet,

4. opplyser fienden om krigsmaktens tilstand, stilling, styrke, forsyning eller operasjonsplan

5. meddeler fienden tegninger, karter eller andre opplyshinger angående festninger, mineanlegg, signalstasjon osv.

6. skaffer fiende spion eller yder fiendtlig spion skjul, underhold eller annen bistann,

7. åpenbarer parol, løsen, feltrop, signal eller arnet hemmelig tegn eller medde勒er fienden signalboken eller utdrag derav,

8. avgir falsk melding eller tjenstlig meddelelse eller unnlater pliktmessig å avgive riktig sådan,

9. i egenskap av veiviser eller kjentmann fører norsk eller forbunnen tropp eller skip på avvei eller skaffer fienden veiviser, los eller kjentmann eller tjener ham som sådan,

10. i fiendens nærhet opfordrer til flukt eller gir villedende etter foruroligende signal eller tegn,

11. unnlater å utføre tjenstlig befaling eller å utføre den riktig,

12. blandt krigsfolket utbrer fientlige opprop,

13. unnlater pliktmessig å sørge for krigsfolkets anvendelse mot fienden eller dets sikkerhet eller forpleining, eller

14. løslater fientlige krigsfanger.

Straffen for krigsforrederi er fengsel fra 10 år inntil på livstid eller dødsstraff.

På samme måte straffes den som medvirker til noen ovennevnt handling, samt krigsmann som løper over til fienden.

Prgr. 83. Den som ved forsømmelse av tjenesteplikt eller annet pliktstridig forhold bevirker eller medvirker til at fiendens foretagener befordres, eller at den norske eller en forbundet krigsmakt utsettes for fare eller skade, eller at dens foretagener misslykkes, straffes med fengsel inntil 10 år, når den skyldige har handlet av uaktsomhet.

E F T E R T R Y K K P A A B U D T ! ! !
LA BUDSTIKKEN GAA!!!!!!

NORDMENN !

Nu i disse tider gjelder det som alldri før, å holde hodet klar. Vi må ikke la oss døra av Terbovens smukke talerater om å vahne en norsk legion som skal slåss mot Russerne. Selv om han denne gang hadde lagt an en sukkersøt stemme, i motsetning til den brautende tonen i tidligere taler, så må vi klart lege merke til hestehovnen som stikker frem.

Vi vil hverken ha bolsjevisme eller nazisme, vi vil ha vår frihet og selvstendighet tilbake, og vi mister alt hva vi har igjen av ære om vi nu går inn i en "norsk" armé for å hjelpe tyskerne.

Vi må ikke la oss bluffe med at vi skal hjelpe finnene, de kan nokk derverre ikke hjelpes før vi sammen med dem kan marsjere mot tyskerne.

Finnene må selvfølgelig nu forsvere sitt fedreland, men de vil nokk snart bittert angre at de har lett sig "hjelpe" av de kniske og beregnede liftebrytende nazistene. Deres hensikt er klar: undertrykkelse og tyveri av naturrikommene både i Finnland og Sverige, likesom hos oss, bare til gavn for sig selv.

Nei, vi hverken kan eller må marsjere sammen med våre erkefiender, tyskerne. Den eneste måte vi kan få vår frihet og selvstendighet tilbake på er å holde sammen som før. Beholde og styrke den steige front vi har mot tyskerne og nazistene.

Vær tålmodig og bereedt og vent! Vår time kommer da Hitler finner sitt St. Helena, og da skal alle verdens folk sammen med de demokratiske stater marsjere sammen og knuse nazisen.

Husk stadig: Passiv motstann overallt. La ikke hatet mot de tyske volksmen i det levere kjælnes, vis at du er en ekte nordmann og hold ut. ~~La ikke trenge deg ut, og mot ung Rue dig,~~ men la det herde dig i kampen for frihet og rettferdighet.

SELV OM DET SKAL GÅ LANG TID, SAA VIL DOG DIN RENTE SAMVITIGHET VED AT DU IKKE ER FORSTÅRER MOT DITT FEDRELAND GI DIG STYRKE OG MOT TIL Å KOMME IGJEN NEM KÅ PEN.

NU GJELLER DET LIV ELLER DØD FOR VAART FEDRELAND.

KONGSHIRDEN.

S I S T E M E L D I N G !

Ifølge en meddelse til oss skal Finlands Feltmarskalk Mannerheim ha nektet å godkjenne en norsk "Legion" som avsendes på de vilkår som nå er tilfelle.

NORGES BUDSTIKKE

AUGUST - NR 3

- 1941 -